

О. Кобець

ЗА УКРАЇНУ

Десь за горами, морями,
Де пливе Дніпро могутній,
Є країна – Україна –
Рідний край наш незабутній.

Це за неї – Україну –
Каже мама мені часто,-
В битві тато мій загинув,
Бо хотів для неї щастя.

Каже мама, щоб молилась,
Я щовечора й щорання,
Щоб ту нашу Україну,
Бог позбавив безталання.

Але я собі сама вже –
І нікому не хвалюся –
Кожний день ще й по обіді
Гаряче за те молюся.

ДІТИ СПЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Ми є діти, суменята,
Український славний рід.
Дбаймо,щоб про нас маленьких,
Добра слава йшла у світ.

Все вперед, все вперед
Поступаймо у черзі,
Пам'ятаймо, що сумівської родини,
Діти ми усі.

Все, що рідне, хай нам буде
Найдорожче і святе:
Рідна віра, рідна мова,
Україна над усе.

Іван Франко.

ВЕЧОРІС...

Пігі! Пігі! Квіти, трави...
Вишні молоком облиті...
Верби, мов зелені копи.
Дим зо стріх у гору в'ється...

Соловейко на калині
Так лящить, що серцю любо...
Діти бігають... Дівчата
Ген співають у садочку.

Вечоріє. Тінь довжезна
Від скали лягла на море,
А там ген легенькі хвилі
Золотом, пурпуром горять.

Олександр Олесь

ЛІТНІЙ ВЕЧІР...

Літній вечір... Гори в млі,
В золоті вершини...
А під ними ллється десь
Пісня України.

Гасне вечір... Сон обняв
Гори і долини...
А між горами літа
Пісня України.

Ніч давно... Заснуло все...
Тільки море плине,
Та щебече понад ним
Пісня України.

Молодше Ю. 6-7 років

МИ РОДУ КОЗАЦЬКОГО ДІТИ

Ми любимо сонце і квіти
І сонце нам шле свій привіт.
Ми роду козацького діти
Землі української цвіт.

В яку б не пішли ми дорогу
Ти, пісне, над нами злітай!
Крокуючи гордо і вногу,
Ми славимо рідний наш край.

Наш приятель – сміливий вітер,
Відвага – це наш заповіт.
Ми роду козацького діти,
Землі української цвіт.

Петро Осадчук

З ТОБОЮ

Послухай, як струмок дзвенить,
Як гомонить ліщина.
З тобою всюди кожну мить
Говорить Україна.

Послухай, як трава росте,
Напоена дощами.
І як веде розову степ
З тобою колосками.

Послухай, як вода шумить,
Дніпро до моря лине, –
З тобою всюди кожну мить,
Говорить Україна.

Молодше Ю. 6-7 років